

Arrest

nr. 110 163 van 19 september 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nepalese nationaliteit te zijn, op 16 mei 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 april 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 21 mei 2013 met referentnummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 juli 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 augustus 2013.

Gehoord het verslag van toegevoegd rechter in vreemdelingenzaken G. de MOFFARTS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat Tim OP DE BEECK en van attaché , die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen heeft u de Nepalese nationaliteit en bent u afkomstig uit Devisthan (Myagdi district, Nepal). Sinds 2055 (Nepalese kalender, dit is 1998/1999 in de Gregoriaanse kalender) bent u lid van de monarchistische Rastriya Prajatantra Party Nepal (RPP-N). Sindsdien kwamen Maobadi een tiental keer naar uw huis om voedsel te vragen, u te vragen hen te vervoegen en met hen mee te gaan. Op 30/6/2067 (16.10.2010) organiseerden een vijftiental vrouwen, waaronder u als gewoon lid, een partijprogramma in het dorp. Een viertal Maobadi woonden het programma bij, maar bleven niet lang. Twee van deze Maobadi kwamen na het programma bij u thuis en zeiden dat jullie de programma's moesten stoppen en hen moesten vervoegen. Op 15/7/2067 (1.11.2010) organiseerde u

samen met een vijftiental vrouwen een klein partijprogramma in het dorp waarna twee Maobadi 's avonds bij u thuis kwamen en zeiden dat u niet had gehoorzaamd. U werd meegenomen naar een bos waar u werd geslagen. Indien u hen in de toekomst niet zou gehoorzamen, zou u vermoord worden. Toen u zei dat u hen zou vervoegen en de koning niet meer zou steunen, werd u die nacht vrij gelaten. De volgende dag ging u naar het Devasthan Myagdi ziekenhuis om aan uw verwondingen verzorgd te worden. Na deze ontvoering verwittigde u uw politieke partij die echter niets kon ondernemen. Op 3/9/2067 (18.12.2010) keerde u terug naar huis nadat u net twee dagen in Beni had verbleven waar u een processie had bijgewoond ter ere van de voormalige koning Mahendra. Twee Maobadi kwamen naar uw huis en zeiden dat u niet naar hen had geluisterd, hoewel u zoveel was gewaarschuwd. U verzekerde hen dat dit de laatste keer was en dat u vanaf nu wel zou gehoorzamen. De Maobadi lieten u een papier tekenen en zeiden dat dit de laatste waarschuwing was. Zo niet zou u vermoord worden. U besloot te vluchten en vertrok thuis op 4/9/2067 (19.12.2010) naar Beni waar u de bus nam naar Kathmandu waar u dezelfde dag toekwam. Op 11/9/2067 (26.12.2010) ging u met de bus naar Delhi waar u dezelfde dag in het bezit van een (ver)vals(t) paspoort het vliegtuig nam naar Parijs waarna u met de trein op 30.12.2010 naar Brussel kwam. U diende diezelfde dag in België een asielaanvraag in. Maobadi kwamen nadien nog een tweetal keer naar uw woning om te vragen waar u zich bevindt. Ter staving van uw identiteit en/of asielaanvraag legde u een vertaling van uw geboortecertificaat neer.

B. Motivering

Na grondig onderzoek van de door u ingeroepen elementen alsook van de concrete en actuele situatie in uw land van herkomst, dient te worden besloten dat ik u noch het vluchtelingenstatuut noch het subsidiaire beschermingsstatuut kan toekennen.

Er dient opgemerkt te worden dat een aantal elementen met betrekking tot de door u uiteengezette reisweg van India naar Frankrijk en de daarbij gebruikte reisdocumenten de geloofwaardigheid van de omstandigheden van uw vertrek uit Nepal en van uw asielaanvraag in het algemeen in ernstige mate ondermijnen. U verklaarde met een vals paspoort van India naar Frankrijk gereisd te zijn. U kon echter weinig informatie geven omtrent de identiteit in het paspoort waarmee u reisde. Zo wist u niet waar en wanneer u bent geboren, noch wat uw adres volgens het paspoort was. (CGVS, p. 4). U heeft dergelijke gegevens ook nooit geweten (CGVS, p.4). U wist ook niet of het paspoort een visum bevatte (CGVS, p.5). Gelet op het grote risico dat u zou gelopen hebben om door het luchthavenpersoneel in zowel India als in Europa aan herhaaldelijke (identiteits)controles en ondervragingen onderworpen te worden met betrekking tot uw persoon, uw reisdocumenten en uw (reis)bedoelingen, kan er nochtans verwacht worden dat u hieromtrent meer details zou kunnen verstrekken. Tot slot dient vastgesteld te worden dat u geen enkel stuk kon neerleggen ter staving van uw beweerde reisweg (vliegtuigtickets, boarding pass, bagagestickers).

U heeft Nepal in 2010 verlaten omdat u als gevolg van uw lidmaatschap bij de RPP-N problemen kende met Maobadi (CGVS, p.13 en p.17). Bij een terugkeer naar Nepal vreest u verdere problemen met de Maobadi (CGVS, p.16).

Allereerst dient gewezen te worden op enkele elementen in uw verklaringen waardoor er amper geloof kan gehecht worden aan uw bewering lid te zijn geweest van de RPP-N. Zo legde u geen enkel begin van bewijs neer waaruit uw beweerd lidmaatschap tot de RPP-N blijkt. Verder stelde u verkeerdelijk dat de RPP-N in 2007 ontstond. Gevraagd of u dit in de Westerse kalender bedoelde, stelde u dat u de Nepalese kalender bedoelt (CGVS, p.14). 2007 in de Nepalese kalender komt overeen met 1950-1951 in de Gregoriaanse kalender. De RPP-N zag echter het licht in poush/maghi 2062, dit is januari 2006. U kon niet uitleggen hoe uw partij is ontstaan en u wist niet of uw partij na de belangrijke parlementsverkiezingen van april 2008 zetels in het parlement verwierf (CGVS, p.14-15). Verder stelde u verkeerdelijk dat uw partij tijdens deze verkiezingen de ploeg hanteerde als verkiezingssymbool. Informatie stelt dat de RPP-N immers een koe als verkiezingssymbool hanteerde. Tot slot is het opvallend, dat u als monarchist, niet kan zeggen wanneer de republiek werd uitgeroepen en dus de monarchie werd afgeschaft (CGVS, p.15). Van iemand die beweert sinds 2055 (1998/1999) lid te zijn van de RPP-N en in deze hoedanigheid naar partijprogramma's en toespraken gaat en af en toe zelf een speech houdt (CGVS, p.3-4 en p.14) kan deze elementaire kennis echter verwacht worden. Het geheel aan bovenstaande vaststellingen brengt uw geloofwaardigheid verder in het gedrang.

Hoe dan ook dient gewezen te worden op informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt dat stelt dat er anno 2013 geen individuele vervolging meer bestaat in Nepal op welk niveau dan ook van (ex-) royalisten. Royalistische sympathieën op zich vormen geen voldoende basis om een doelwit te

zijn van de Maoïsten. INSEC, de belangrijkste mensenrechtenorganisatie in Nepal die in dit land over een uitgebreid netwerk beschikt en mensenrechtenschendingen over het hele grondgebied opvolgt, geeft zelf aan dat er momenteel geen enkele vervolging is op welk niveau dan ook van royalisten in Nepal. In het licht van deze informatie, samen met de vaststelling dat er nauwelijks geloof kan gehecht worden aan uw politiek profiel, is het dan ook ongeloofwaardig dat Maobadi u nog zouden zoeken.

Tot slot dient voor de volledigheid nog toegevoegd te worden dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt dat er sinds april 2006 een vredesbestand van kracht is in Nepal. De situatie in het land is sindsdien gunstig geëvolueerd is. Niet alleen het aantal gewapende groeperingen die actief zijn in Nepal, maar ook het aantal gewelddadige incidenten daalt er jaar na jaar. Hoewel er nog steeds gewapende groeperingen actief zijn in Nepal, dient evenwel vastgesteld te worden dat het geweld dat zij hanteren voornamelijk wordt aangewend bij het nastreven van criminele doeleinden. Daar waar er sprake is van zogenaamde clashes tussen verschillende gewapende groeperingen, dient opgemerkt te worden dat deze confrontaties slechts sporadisch voorvallen en niet kaderen binnen een aanhoudende en open strijd tussen gewapende groeperingen en de Nepalese autoriteiten of tussen gewapende groeperingen onderling. Er is in Nepal thans geen sprake meer van een gewapend conflict in volkenrechtelijke zin. Bijgevolg bestaat er actueel voor burgers geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet.

Uw geboortecertificaat wijzigt bovenstaande vaststellingen niet. Het bevat enkel uw identiteitsgegevens welke in deze beslissing niet worden betwist.

De informatie waarop deze beslissing is gebaseerd, is in kopie toegevoegd aan het administratieve dossier.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad wijst erop dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag in beginsel bij de asielzoeker zelf rust. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

Het louter aanhalen van een vrees voor vervolging of voor het lijden van ernstige schade volstaat op zich niet om te kunnen besluiten dat deze vrees reëel is. De vrees van de verzoekende partij moet tevens gegrond zijn, dit wil zeggen dat zij niet alleen subjectief bij haar aanwezig moet zijn maar ook moet kunnen worden geobjectiveerd (RvS 22 april 2003, nr. 118.506; zie ook: P.H. KOOIJMANS, *Internationaal publiekrecht in vogelvlucht*, Kluwer, Deventer, 2000, 354). Er is slechts sprake van objectivering onder de drievoudige voorwaarde dat de feiten die aan de basis liggen van de vrees bewezen worden geacht, dat er een causaal verband bestaat tussen de feiten en de vrees voor

vervolging en dat deze vrees op het ogenblik van het onderzoek nog actueel is (S. BODART, La protection internationale des réfugiés en Belgique, Brussel, Bruylant, 2008, 171-172).

2.2. In een eerste middel voert de verzoekende partij de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen (hierna: wet van 29 juli 1991), van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet) en de beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald de motiveringsverplichting.

2.2.1. Het motief betreffende de reisweg is een overtollig motief.

2.2.2. De verzoekende partij stelt zij een beperkte scholing had en men zelfs van een partijsympathisant en zelfs activist niet kan verwachten dat zij de theoretische roots van een partij zouden kennen. De omzetting van haar antwoord naar 1950-1951 is een vergissing daar zij juist zat in de westerse kalender.

Aangaande haar politiek profiel blijkt uit het administratieve dossier dat verzoekster haar asielmotieven heeft gebaseerd op haar sympathieën voor een oppositiepartij. De Raad meent dat de kennis van een partij waarvan een verzoekster stelt actief lid te zijn *in concreto* getoetst moet worden, rekening houdend met de persoon, haar opleiding en concrete activiteiten voor de partij, maar dat verzoekster in deze niet overtuigt. Terecht stelt de bestreden beslissing: *"...u wist niet of uw partij na de belangrijke parlementsverkiezingen van april 2008 zetels in het parlement verwierf (CGVS, p.14-15). Verder stelde u verkeerdelijk dat uw partij tijdens deze verkiezingen de ploeg hanteerde als verkiezingssymbool. Informatie stelt dat de RPP-N immers een koe als verkiezingssymbool hanteerde. Tot slot is het opvallend, dat u als monarchist, niet kan zeggen wanneer de republiek werd uitgeroepen en dus de monarchie werd afgeschaft (CGVS, p.15). Van iemand die beweert sinds 2055 (1998/1999) lid te zijn van de RPP-N en in deze hoedanigheid naar partijprogramma's en toespraken gaat en af en toe zelf een speech houdt (CGVS, p.3-4 en p.14) kan deze elementaire kennis echter verwacht worden."*

2.3. In een tweede middel voert de verzoekende partij de schending aan van de Conventie van Genève. De verzoekende partij wijst erop dat rapporten zoals het INSEC rapport naar een algemene toestand verwijzen en conflicten met de Maobadi uit het verleden een persoonlijk karakter kunnen verkrijgen, hetgeen verzoekster een beetje begon te vermoeden. Men dient rekening te houden met het subjectief karakter van de vrees. Haar aanvraag dateert van 2010 terwijl men nu anno 2013 om de oren slaat met een veilige situatie. Men mag van haar niet verwachten dat zij abstractie maakt van haar vroegere lotgevallen en er is in haar hoofd zeker sprake van een subjectief element van vrees. De Conventie van Genève werd verkeerd geïnterpreteerd.

De Raad wijst erop dat een gegronde vrees inhoudt dat een subjectieve vrees in beginsel geen voldoende grond is voor de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling. Daarenboven heeft verzoekster haar asielrelaas niet aannemelijk gemaakt.

2.4. De verzoekende partij heeft haar asielrelaas niet aannemelijk kunnen maken. Dienvolgens kan er evenmin geloof worden gehecht aan de aangehaalde vrees voor vervolging overeenkomstig de criteria van het vluchtelingenverdrag waardoor zij zich zodoende ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van haar relaas teneinde aannemelijk te maken dat zij in geval van een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. De verzoekende partij brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in haar land van herkomst sprake is van ernstige bedreiging van het leven of de persoon van burgers als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Er zijn geen elementen in het rechtsplegingsdossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet rechtvaardigen.

Er zijn geen redenen voorhanden om de bestreden beslissing te vernietigen en aanvullende onderzoeksmaatregelen te bevelen op grond van artikel 39/2, §1, 2° van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien september tweeduizend dertien door:

dhr. G. de MOFFARTS,

wnd. voorzitter,
toegevoegd rechter in vreemdelingenzaken

mevr. C. VAN DEN WYGNAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

G. de MOFFARTS